

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL F. A. G. F. SKUNDO**

2022 m. rugpjūčio d. Nr. S- (7-98/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Rasos Stravinskaitės ir Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja) išnagrinėjo F. A., G. F. (toliau – Pareiškėja) 2022-06-23 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2022-06-02 Sprendimo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-964411 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovė advokatė I. B. bei Inspekcijos atstovas K. H. Dalyvavo 2022-07-26 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja ginčija Sprendimą, kuriuo Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2022 m. gegužės 5 d. Prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-301365 (toliau – Prašymas), nusprendė grąžinti Pareiškėjai 49 Eur ir negrąžinti 4151 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM).

Inspekcijos Sprendime nurodyta permokos negrąžinimo (neįskaitymo) priežastis ir teisinis pagrindas: „kitos priežastys“. Sprendimo negrąžinti (neįskaityti) dalies ar visos prašomos sumos priėmimo papildomi motyvai: pagal pateiktus dokumentus UAB „MEMELTRANS“ už 28000 Eur parduotas žemės sklypas, adresas Žūklės g. 5, Klaipėdos miestas, išskaičiuota pajamų mokesčio suma 4200 Eur, žemės sklypas pirktas iš Lietuvos Respublikos už paveldėtas iš O. A. įmokas į Klaipėdos miesto valdybos žemėtvarkos tarnybos sąskaitą: 1483 rub., 14233 valstybės vienkartinėmis išmokomis ir 575,46 Lt, viso įmokų 212,17 Eur. Už sklypo suformavimą ir įregistravimą buvo sumokėta 2013-09-02 389 Lt / 112,66 Eur. Nupirkto žemės sklypo įsigijimo išlaidų suma lygi 324,83 Eur (212,17 + 112,66). Apskaičiuota grąžintina GPM suma nuo įsigijimo išlaidų 49 Eur, negrąžinama suma 4151 Eur nuo apmokestinamų pajamų sumos 27675,17 Eur.

Pareiškėja nurodo, kad pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 3 straipsnio nuostatas pajamų mokesčio mokėtoju laikomas pajamų gavęs ir (arba) uždirbęs gyventojas. Gyventoju laikomas nuolatinis ir nenuolatinis Lietuvos gyventojas (GPMĮ 2 straipsnio 2 dalis). Nenuolatinis Lietuvos gyventojas – fizinis asmuo, kuris pagal šio įstatymo 4 straipsnio nuostatas nelaikomas nuolatiniu Lietuvos gyventoju

(GPMĮ 2 straipsnio 4 dalis). Pajamų mokesčio objektas yra gyventojų pajamos (GPMĮ 5 straipsnio 1 dalis). Pagal GPMĮ 5 straipsnio 4 dalis 8 punktą nenuolatinio Lietuvos gyventojų pajamų mokesčio objektas, be kita ko, yra pajamos, gautos už parduotą ar kitokiu būdu perleistą nuosavybės nekilnojamojį daiktą, esantį Lietuvoje. Pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 28 punktą, parduodamo ar kitokiu būdu perleidžiamo nuosavybės nekilnojamojo daikto (išskyrus GPMĮ 17 straipsnio 53 ir 54 punktuose nurodytą nekilnojamojį daiktą) pardavimo pajamos neapmokestinamos, jeigu toks nekilnojamasis turtas įsigytas anksčiau negu prieš 10 metų iki jo pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybės. Tais atvejais, kai šis turtas parduodamas ar kitokiu būdu perleidžiamas nuosavybės neišlaikius 10 metų nuo jo įsigijimo, tokio nekilnojamojo turto pardavimo pajamos apmokestinamos pajamų mokesčiu, jei turtas parduotas už didesnę kainą nei buvo įsigytas.

Pareiškėja nurodo, kad ji, atstovaujama įgalioto asmens H. V., ir Lietuvos Respublika, atstovaujama Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Klaipėdos miesto ir Neringos skyriaus, 2021-07-27 sudarė 0,1153 ploto 32400,00 Eur vidutinės rinkos vertės (vertės nustatymo data 2021-07-16) valstybinės žemės sklypo, esančio Žūklės g. 5, Klaipėdos m., unikalus Nr. 4400-2690-2761, (toliau – Turtas, žemės sklypas), pirkimo–pardavimo sandorį. Nurodyto Turto kainą 1992 ir 2013 metais sumokėjo pareiškėjos tėvas O. A., t. y.: už 0,1059 ha žemės sklypo dalį O. A. sumokėjo Klaipėdos miesto valdybos žemėtvarkos tarnybai 1483 rublius (atitinkamai 4,29 Eur) ir 14233 (41,22 Eur) valstybės vienkartinėmis išmokomis Lietuvos banko skyriuje pagal 1992-08-14 mokėjimo pranešimą; už 0,0094 ha žemės sklypo dalį sumokėjo 964,46 Lt (279,33 Eur) 2013-09-02. Nors perkamo Turto visa kaina buvo sumokėta, tačiau pirkimo–pardavimo procedūra nebuvo užbaigta ir sutartis nepasirašyta. Pareiškėjos tėvas O. A. gyveno Vokietijoje, ilgą laiką sirgo ir 2018-06-19 mirė. Po jo mirties palikimą priėmė Pareiškėja. Pagal 2019-03-22 paveldėjimo teisės pagal įstatymą liudijimą, notarinio registro Nr. 1242, pareiškėja paveldėjo nekilnojamojį turtą, esantį Žūklės g. 5, Klaipėdos m.: gyvenamąjį namą, unikalus Nr. 2195-8011-6015; garažą, unikalus Nr. 21-5-8011-6026; sandėlį, unikalus Nr. 2195-8011-6037; kiemo statinius (šulinys, tvora, lauko tualetas), unikalus Nr. 2195-8011-6048. Pagal 2021-04-08 paveldėjimo teisės pagal įstatymą liudijimą, notarinio registro Nr. 1548, pareiškėja taip pat paveldėjo O. A. už namų valdos žemės sklypą, esantį Žūklės g. 5, Klaipėdos mieste, jo suformavimą ir įregistravimą sumokėtas įmokas, 1483 rub., 14233 valstybės vienkartinės išmokas, 575,46 Lt ir 389,00 Lt. Tuo pagrindu Pareiškėja iš giminystės ryšiais susijusio asmens, t. y. tėvo, paveldėjimo pagal įstatymą pagrindu įgijo teisę sudaryti nurodyto valstybinio žemės sklypo pirkimo–pardavimo sutartį, kas ir buvo padaryta. Pareiškėjos prašymu valstybinės žemės sklypo Žūklės g. 5, Klaipėdos mieste, pardavimo procedūra buvo atnaujinta ir 2021-07-27 pasirašyta pirkimo–pardavimo sutartis. Kadangi pareiškėja nėra Lietuvos Respublikos pilietė, gyvena Vokietijoje ir neturi Lietuvoje nuolatinės gyvenamosios vietos, visą paveldėtą turtą, įskaitant žemės sklypą,

2021-08-20 Pareiškėja pardavė UAB „MEMELTRANS“. Žemės sklypas parduotas už 28000 Eur kainą, t. y. už mažesnę nei buvo nustatyta 32400 Eur vidutinė rinkos vertė 2021-07-27 pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo dieną. Taigi pagal šį pirkimo–pardavimo sandorį parduoto Turto vidutinė rinkos vertė išliko ta pati (32400 Eur) ir Pareiškėja papildomų pajamų neuždirbo, todėl prievolės sumokėti GPM pagal GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 28 punktą Pareiškėja neturėjo.

Pareiškėja nurodo, kad 2022-05-05 pateikė mokesčių administratoriui penkis prašymus perskaičiuoti pajamų mokesčių ir gražinti Pareiškėjai permoką. Pagal keturis 2022-05-05 prašymus (Nr. (17.16-40) GES-301397, Nr. (17.16-40) GES-301432, Nr. (17.16-40) GES-301471, Nr. (17.16-40) GES-301499) Inspekcija nusprendė gražinti Pareiškėjai visas sumas, o pagal 2022-05-05 prašymą Nr. (17.16-40) GES-301365 iš prašomos 4200 Eur sumos nuspręsta gražinti tik 49,00 Eur. Pareiškėjos nuomone, Inspekcija nepagrįstai nusprendė negražinti visos 4200 Eur sumos.

Pareiškėja nurodo, kad nagrinėjamu atveju aktualu nustatyti, kokios teisės normos taikytinos nustatant Pareiškėjos Turto įsigijimo kainą ir ar Pareiškėja turėjo prievolę mokėti GPM už parduotą Turtą. Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėja iš giminystės ryšiais susijusio asmens – tėvo – paveldėjimo pagal įstatymą pagrindu įgijo teisę užbaigti valstybinio žemės sklypo pirkimo–pardavimo procedūrą ir Turtą įgijo už paveldėtas iš O. A. įmokas į Klaipėdos miesto valdybos žemėtvarkos tarnybos sąskaitą, vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais Turto įsigijimo kainai nustatyti turėtų būti taikoma įstatymo analogija. Vyriausybė 2003 m. sausio 29 d. nutarimu Nr. 133 patvirtino Gyventojų turto įsigijimo kainos nustatymo tam tikrais atvejais taisyklės. Šių taisyklių 3 punkte nustatyta, kad Turto, įgyto paveldėjimo būdu, įsigijimo kaina laikoma ta turto vertė, kuria šis turtas būtų įvertintas paveldimo turto mokesčiui apskaičiuoti. Tuo atveju, jei O. A. būtų užbaigęs žemės sklypo pirkimo iš Lietuvos Respublikos procedūrą iki galo, Pareiškėja būtų paveldėjusi ne 1992 m. ir 2013 m. sumokėtas įmokas, o žemės sklypą, kurio įsigijimo kainai nustatyti būtų taikomos Vyriausybė 2003 m. sausio 29 d. nutarimu Nr. 133 patvirtintų Gyventojų turto įsigijimo kainos nustatymo tam tikrais atvejais taisyklių 3 punktas. Minėta, kad pagal 2021-07-27 pirkimo–pardavimo sutartį Pareiškėjos įgyto Turto vidutinė rinkos vertė sandorio sudarymo metu buvo 32400 Eur. Šio Turto pardavimo metu (2021-08-20) vidutinė rinkos vertė išliko tokia pati, todėl Pareiškėja nepraturtėjo ir neturėjo pareigos sumokėti GPM. Jei vertinti, kad Pareiškėjos tikroji įgyto Turto kaina yra jos tėvo prieš 30 metų sumokėtos įmokos, kurių atitikmuo šiuo metu yra 217 Eur, valstybinės žemės sklypo pardavimo kaina nebeatitinka nustatytų kainos paskaičiavimo reikalavimų. Vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais nustatant Pareiškėjos įgyto Turto kainą reikėtų pripažinti, kad Turto kaina atitiko tuo metu buvusią vidutinę rinkos vertę, t. y. 32400,00 Eur. Iš to darytina išvada, kad Inspekcija nepagrįstai nusprendė negražinti Pareiškėjai visos 4200 Eur permokos, nes Pareiškėja neturėjo prievolės mokėti GPM.

Pareiškėja nurodo, kad ginčijamas Sprendimas neatitinka individualiems teisės aktams keliamų reikalavimų. Pagal MAĮ 34 straipsnio nuostatas, mokesčių administratorius (jo pareigūnas), atlikdamas savo funkcijas ir įgyvendindamas jam suteiktas teises, atliekamus veiksmus įformina sprendimais ir kitais dokumentais, kurių formas ir užpildymo tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius. Nagrinėjamo ginčo atveju sprendimų turinį ir formą reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAI) ir Taisyklės.

Pareiškėja nurodo, kad VAI 10 straipsnyje nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodomas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, motyvai (VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 punktas, 6 punktas). Aiškindamas minėto įstatymo straipsnio (iki 2020-11-01 VAI 8 straipsnio) nuostatas, LVAT yra pažymėjęs, kad individualiame administraciniame akte motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą (žr., pvz., 2014-12-18 sprendimą administracinėje byloje Nr. A-822-1440/14). Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., 2014-10-20 nutartį administracinėje byloje Nr. A-602-827-14). Pareiškėja nurodo, kad Inspekcijos Sprendimas taip pat turi atitikti nustatytą FR0783 formą, kur numatyta nurodyti mokesčio negražinimo (neįskaitymo) priežastis ir teisinis pagrindas. Tačiau Sprendime mokesčio negražinimo pagrindas nurodytas 87 straipsnis ir 111 straipsnis, kuris apskritai negali būti taikomas nagrinėjamu atveju; priežastis nurodyta „Kitos priežastys“. Šiuo atveju Pareiškėjai nesuprantamas toks Sprendimo turinys ir pagrindas, nes jame nėra aiškių ir pakankamų motyvų, kaip ir kokių pagrindų buvo paskaičiuota gražintina ir negražintina suma ir kokių pagrindų nuspręsta negražinti Pareiškėjai visos 4200 Eur sumos. Pareiškėja, nežinodama Sprendimo motyvų ir pagrindo, negali

tinkamai pasirengti gynybai, todėl Sprendimas pažeidžia jos teisę į gynybą. Toks Sprendimas turėtų būti pripažintas neteisėtu ir nepagrįstu.

Remiantis tuo, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi MAĮ 155 straipsnio 4 dalimi, Pareiškėja prašo pakeisti Inspekcijos Sprendimą ir grąžinti / pervesti Pareiškėjai 4200 Eur permoką arba panaikinti šį Sprendimą ir perduoti Pareiškėjos Prašymą nagrinėti iš naujo. Pareiškėja prie skundo pridėjo 2019-03-22 ir 2021-04-08 Paveldėjimo teisės pagal įstatymą liudijimus, 2021-02-03 Prašymą dėl valstybinės žemės sklypo pirkimo–pardavimo sandorio sudarymo, Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Klaipėdos m. ir Neringos skyriaus 2021-03-08 raštą, 2021-07-27 ir 2021-08-20 Pirkimo–pardavimo sutartį, Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašą ir kt.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos 2022-06-23 skundas tenkinamas, skundžiamas Sprendimas naikinamas ir Pareiškėjos prašymas grąžinti GPM permoką perduodamas Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos Sprendimo dalies, kuria buvo netenkintas Pareiškėjos Prašymas grąžinti 4151 Eur GPM permoką.

Inspekcija Sprendime nurodė permokos negrąžinimo (neįskaitymo) priežastį ir teisinį pagrindą kaip „kitos priežastys“ ir išdėstė Sprendimo negrąžinti (neįskaityti) dalies ar visos prašomos sumos priėmimo papildomi motyvus: pagal pateiktus dokumentus UAB „MEMELTRANS“ už 28000 Eur parduotas žemės sklypas, adresas Žūklės g. 5, Klaipėdos m., išskaičiuota pajamų mokesčio suma 4200 Eur, žemės sklypas pirktas iš Lietuvos Respublikos už paveldėtas iš O. A. įmokas į Klaipėdos miesto valdybos žemėtvarkos tarnybos sąskaitą: 1483 rub., 14233 valstybės vienkartinėmis išmokomis ir 575,46 Lt, viso įmokų 212,17 Eur. Už sklypo suformavimą ir įregistravimą buvo sumokėta 2013-09-02 389 Lt / 112,66 Eur. Nupirkto žemės sklypo įsigijimo išlaidų suma lygi 324,83 Eur (212,17 + 112,66). Apskaičiuota grąžintina GPM suma nuo įsigijimo išlaidų 49 Eur, negrąžinama suma 4151 Eur nuo apmokestinamų pajamų sumos 27675,17 Eur.

Pareiškėja skunde ir jos atstovė posėdžio Komisijoje metu išdėstė poziciją, kurių vienas iš aspektų yra susijęs su tuo, kad Inspekcijos Sprendimas neatitinka individualiems teisės aktams keliamų reikalavimų. Pareiškėja nurodo, kad Sprendime nėra nurodyti aiškūs ir pakankami motyvai, kaip ir kokiu pagrindu buvo paskaičiuota grąžintina ir negrąžintina suma ir kokiu pagrindu nuspręsta negrąžinti Pareiškėjai visos 4200 Eur sumos. Pareiškėja, nežinodama Sprendimo motyvų ir pagrindo, negali tinkamai pasirengti gynybai, todėl Sprendimas pažeidžia jos teisę į gynybą.

Susipažinusi su bylos medžiaga ir ginčijamu Sprendimu, Komisija pastebi, kad Inspekcija, priėmusi sprendimą negrąžinti Pareiškėjai 4151 Eur GPM, Sprendime išdėstė tik faktines, su žemės sklypo įsigijimo išlaidų sumos apskaičiavimu bei grąžintinos GPM sumos nuo įsigijimo išlaidų apskaičiavimu susijusias aplinkybes. Inspekcijos Sprendime nenurodyta, kokios teisės normos taikytinos nustatant Pareiškėjos 2021-08-20 parduoto žemės sklypo įsigijimo kainą, neišdėstyti Pareiškėjos prievolę mokėti GPM reglamentuojantys teisės aktai.

Komisija pažymi jog LVAT praktikoje mokesčių administratorius yra pripažįstamas viešojo administravimo subjektu, kuris savo veikloje privalo laikytis ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (2020-05-28 įstatymo Nr. XIII-2987 redakcija, toliau – VAI) įtvirtintų viešojo administravimo principų, inter alia įstatymo viršenybės, objektyvumo bei išsamumo (pavyzdžiui, LVAT 2007-02-09 nutartis adm. byloje Nr. A-180-127/2007, 2008-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-556-158/2008, 2010-06-28 nutartis adm. byloje Nr. A-438-502/2010, 2011-06-27 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-336/2011, 2016-01-12 nutartis adm. byloje Nr. eA-1321-575/2016 ir kt.).

VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai aktai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti

pagrįsti įstatymais. Vadovaujantis objektyvumo principu, administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs (VAĮ 3 straipsnio 9 punktas). Išsamumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nuroydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAĮ 3 straipsnio 5 punktas).

Atitinkamai VAĮ 10 straipsnio 5 dalies, reglamentuojančios administracinio sprendimo reikalavimus, 5 ir 6 punktuose yra detalizuota, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės bei administracinio sprendimo motyvai. LVAT savo praktikoje šiuo klausimu yra konstatavęs, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas (pavyzdžiui, LVAT 2010-08-24 sprendimas adm. byloje Nr. A-756-450/2010, 2010-11-15 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-15/2010, 2011-06-27 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-336/2011, 2015-02-03 nutartis adm. byloje Nr. A-448-556/2015, 2015-12-07 nutartis adm. byloje Nr. A-2519-502/2015, 2021-12-08 sprendimas adm. byloje Nr. eA-2363-556/2021, 2022-06-01 nutartis adm. byloje Nr. eA-2152-662/2022, 2022-06-29 nutartis adm. byloje Nr. A-195-463/2022 ir kt.). Atsižvelgdama į šią LVAT praktiką, Komisija pažymi, kad mokesčių administratoriaus sprendimų priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai turi būti žinomi, aiškūs ir suprantami ne tik mokesčių administratoriui, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu šis sprendimas priimamas. Kiekvienu konkrečiu atveju vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą, turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialinės teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose (LVAT 2010 m. spalio 4 d. nutartis adm. byloje Nr. A-438-1116/2010, 2011 m. birželio 27 d. sprendimas adm. byloje Nr. A-556-336-11, 2021-01-06 sprendimas adm. byloje Nr. eA-3-438/2021 ir kt.)

Įvertinusi Inspekcijos Sprendimo turinį, Komisija sprendžia, jog priimant Sprendimą, jo turiniui keliamų reikalavimų nesilaikyta, Sprendime nenurodytos konkrečios teisės aktų nuostatos, kuriomis rėmėsi Inspekcija, vertindama Pareiškėjos 2021-08-20 parduoto žemės sklypo įsigijimo kainą, neišdėstyti Pareiškėjos prievolę mokėti GPM reglamentuojantys teisės aktai. Komisijos vertinimu, nustatyti turinio (teisinio pagrindimo) trūkumai yra esminiai. Nesant išsamaus teisės aktus atitinkančio sprendimo, Komisija negali visapusiškai įvertinti Inspekcijos Sprendimo negrąžinti Pareiškėjai 4151 Eur GPM teisėtumo ir pagrįstumo.

Atsižvelgiant į aukščiau aptartų aplinkybių visumą, darytina išvada, jog Sprendimo turinys neatitinka VAĮ 10 straipsnyje įtvirtintų bendrųjų individualaus administracinio akto turiniui keliamų reikalavimų. Todėl Inspekcijos Sprendimas naikinamas ir Pareiškėjos Prašymas grąžinti GPM permoką grąžinamas Inspekcijai nagrinėti iš naujo. Nagrinėjant Prašymą pakartotinai ne tik turi būti išanalizuotas ir nurodytas sprendimo teisinis pagrindas, bet ir įvertinama MAĮ teisingumo ir protingumo kriterijų (MAĮ 8 straipsnio 3 dalis) bei turinio viršenybės prieš formą principo (MAĮ 10 straipsnis) taikymo galimybė.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Inspekcijos 2022-06-02 Sprendimą grąžinti (Įskaityti) permoką (Skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-964411 ir perduoti Pareiškėjos prašymą grąžinti GPM permoką Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė